

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.328 van 28 november 1996
in de zaak A. 67.248/VII-13.633.**

In zake : Patrick VERMEULEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick VERMEULEN op 22 januari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 2 maart 1995 waarbij zijn beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 november 1992 houdende onder meer de weigering van de vergunning om zijn te Deinze (Meigem) gelegen varkensbedrijf uit te breiden met stallen voor 700 mestvarkens, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 59.245 van 25 april 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september
1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
24 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
A. PATYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat
F. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat bij besluit van 17 juli 1987
de bestendige deputatie aan de verzoekende partij een
vergunning heeft verleend om gedurende 20 jaar "een var-
kensbedrijf verder te exploiteren voor 300 zeugen en
1.050 mestvarkens"; dat de aanvraag die aan de basis van
het thans bestreden besluit ligt, is ingediend op
27 augustus 1991; dat de procedure is afgehandeld over-
eenkomstig de regeling van het Algemeen reglement voor
de arbeidsbescherming, goedgekeurd bij het besluit van
de Regent van 11 februari 1946 (ARAB); dat uit het dos-
sier blijkt dat het om een regularisatieaanvraag gaat,
nu er in feite 300 zeugen en 1750 mestvarkens worden
gehouden;

Overwegende dat in het eerste middel de schending van de motiveringsplicht wordt aangevoerd alsmede de schending of de verkeerde toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen,

doordat (samengevat) het bestreden besluit de vergunning weigert omdat er m.b.t. de mestafzet geen garanties op langere termijn voorhanden zijn, de ruimtelijke scheiding tussen de inrichting en het op ca. 300 meter gelegen woonuitbreidingsgebied te klein is om onaanvaardbare hinder uit te sluiten, en met het aantal aangevraagde dieren het bedrijf nog niet echt volledig een gesloten bedrijf wordt,

terwijl luidens het advies van de Vlaamse Landmaatschappij er in 1993 geen problemen waren met de mestafzet van het bedrijf waar het aantal dieren waarvoor vergunning is gevraagd reeds sedert 1991 aanwezig is, daarenboven de door de verzoekende partij in haar bedrijf gedane investeringen de garantie bieden dat zij de mest van haar inrichting op ecologisch verantwoorde wijze zal blijven afzetten en luidens de rechtspraak van de Raad van State de vergunningverlenende overheid aan exploitanten van o.m. varkenskwekerijen de mogelijkheid niet mag ontzeggen om gebruik te maken van de door het meststoffendecreet ingestelde mestafzetmogelijkheden,

en terwijl de afstand tot het woonuitbreidingsgebied 400 meter bedraagt, en niet 300 zoals verkeerdelijk in het bestreden besluit is vermeld, en dit gebied gelegen is ten zuiden en zuidoosten van het bedrijf, m.a.w. in de niet-overheersende windrichting, en er tijdens het openbaar onderzoek geen enkel bezwaar is ingediend,

en terwijl het op 1 augustus 1995 in werking getreden besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), dat de voorwaarden m.b.t. het gesloten karakter van varkenshouderijen heeft ingesteld,

nog niet van toepassing was op de dag van het treffen van het bestreden besluit, met name 2 maart 1995, zodat de motieven ofwel in feite ofwel in rechte niet draagkrachtig zijn;

Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij repliceert dat een gesloten bedrijf om sanitaire redenen alleszins de voorkeur verdient zodat ook vóór de inwerkingtreding van VLAREM II dit type bij de beoordeling door de overheid betere punten opleverde, dat Deinze reeds met een mestoverschot te kampen heeft, dat het ingeroepen advies van de Mestbank een tot 5 jaar beperkte vergunningstermijn voorstelde en dat de in het besluit aangehouden afstand van 300 meter tot het woonuitbreidingsgebied teruggaat op het advies van het bestuur Ruimtelijke Ordening;

Overwegende dat het bestreden besluit de uitbreiding om de hierna volgende redenen heeft geweigerd :

"Overwegende dat de gemeente Deinze gelegen is in een zone met bijzondere bescherming, inzake de mestproblematiek;

Overwegende dat de uitbreiding zou resulteren in een volgende dierenpopulatie : 300 zeugen en 1.750 mestvarkens; dat deze dierenpopulatie een mestproduktie heeft van 13.247 kg. P_2O_5 (overeenkomstig 300 zeugen incl. biggen en 1.750 mestvarkens); dat voor een verantwoording van de mestafzet van deze inrichting hiervoor, gerekend aan 150 kg. P_2O_5 per hectare, een oppervlakte cultuurgrond nodig is van 88,31 ha.

Overwegende dat het bedrijf totaal 18.39 ha. grond in eigendom of in pacht heeft; dat deze gronden gespecificeerd zijn met de bijhorende kadastrumnummers; dat aanvrager bovendien geen kontrakten op langere termijn voor de mestafzet kan voorleggen;

Overwegende dat inrichting gelegen is op een afstand van ca. 300 m tot het woonuitbreidingsgebied, dat een inrichting met een totaal aantal dieren van 2050 varkens, gezien deze geringe afstand abnormale geurhinder voor dit gebied meebrengt;

dat, in de afsluitende evaluatie van de aanspraken en bezwaren van de beroepsindiener, tevens wordt aangestipt

"dat met het aantal aangevraagde dieren het bedrijf bijna volledig gesloten wordt, doch niet echt volledig"; dat alleen de motieven m.b.t. respectievelijk de mestafzet en de ruimtelijke scheiding tussen de inrichting en het woonuitbreidingsgebied doorslaggevend zijn geweest bij het tot stand komen van het bestreden weigeringsbesluit;

Overwegende, wat het motief van de mestafzet betreft, dat de Raad van State geen bepaling bekend is die op de dag van het nemen van het bestreden besluit voorschreef dat de aanvrager van een exploitatievergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991, zoals het gold op de dag van het treffen van het bestreden besluit, geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan vier mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in de toenmalige stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een exploitatievergunning een uitbater reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat in die mate het onderdeel van het middel ontleend aan de schending of het verkeerd toepassen van het meststoffendecreet van 23 januari 1991 gegrond is;

Overwegende, wat het motief van de afstand van het woonuitbreidingsgebied betreft, dat op de datum waarop het bestreden besluit is getroffen, het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (VLAREM II), niet meer van toepassing was nu het bij 's Raads arrest nr. 52.260 van 16 maart 1995 is vernietigd en derhalve geacht moet worden nooit te hebben bestaan, en het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieu-hygiëne (z.g. VLAREM IIbis) nog niet genomen was; dat bij het weten van de Raad van State op die datum geen reglementair vastgestelde afstandsregeling gold die op het stuk van varkenshouderijen minimum afstanden ten opzichte van geurhindergevoelige gebieden bepaalde; dat in die omstandigheden het geïncrimineerde motief dat een op 300 meter van een woonuitbreidingsgebied gelegen "inrichting met een totaal aantal dieren van 2.050 varkens, gezien deze geringe afstand, abnormale geurhinder voor dit gebied meebrengt" niet afdoende is, nu het, buiten die afstand en het aantal varkens, geen enkele verwijzing naar een wetenschappelijk of technisch gefundeerd criterium noch naar vaststellingen ter plaatse bevat; dat dit des te meer klemmt nu bij het openbaar onderzoek geen bezwaren van omwonenden zijn ingediend; dat het onderdeel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 2 maart 1995 waarbij het beroep van Patrick VERMEULEN tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 november 1992 houdende onder meer de weigering van de vergunning om zijn te Deinze (Meigem) gelegen varkensbedrijf uit te breiden met stallen voor 700 mestvarkens, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig november
1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.